

PREDLOG NAGOVORA ZA 1. POSTNO NEDELJO

Drage sestre in bratje!

S pepelnično sredo smo stopili v postni čas in pred nami je 40 dni odpovedi, posta in molitve.

Evangelist Luka je zapisal, da je Jezusa hudič v 40 dneh v puščavi kar trikrat skušal. Tudi z nami ne bo nič drugače.

Toda ... človek, ki ima pred seboj cilj, ohranja v srcu pogum, da premaga ovire in gre pokončno naprej.

V letošnjem postu Slovenska karitas in revija Mavrice pred nas postavljata izziv, da bi se vsak teden trudili za eno dobro stvar.

V prvem tednu smo tako povabljeni, da ozdravimo svoj kisli pogled in vsak dan koga razvedrimo. Bog želi vliti v naša srca svoj nasmeh Ljubezni – podarjajmo ga vsem, ki jih bomo v tem tednu srečali. Nasmeh nič ne stane – pa toliko da. **Prvi teden torej prižigajmo luč nasmeha.**

V drugem tednu smo povabljeni k trudu, da bodo vsa naša srečanja postala mize razumevanja in sodelovanja. Bog nam je podaril ta svet kot veliko in bogato pogrnjeno mizo, da bi ob njej – kot njegovim otroci, kot bratje in sestre – uživali dobrine tega sveta in se veselili kot srečna družina. Zato nam Jezus naroča: »Spravi se s svojim bratom in potem pridi in daruj!« ***V drugem tednu*** smo torej povabljeni **k skupni mizi.**

V tretjem tednu smo povabljeni, da prižgemo **luč molitve.** Molitev je pogovor z Bogom, ki je naš Oče, je priporočanje Mariji, naši duhovni materi. Pred njima lahko vedno izlijemo svoje srce, veselje in bolečine. Vedno nam prisluhneta, nas potolažita, nam vračata pogum. Če smo kot družina povezani z njima v molitvi, lažje postajamo prinašalci dobrega bratom in sestram tega sveta. Zato redno molimo.

Četrty teden naj bo **teden zahvaljevanja.** Če smo hvaležni Stvarniku za vse darove, ki nam jih naklanja – potem z njimi odgovorno ravnamo. Če smo hvaležni ljudem, ki nas dejansko nosijo na rokah, potem se jim trudimo to s hvaležnostjo vračati.

V petem tednu smo povabljeni **k odpovedi**. Mnogokrat smo v dilemi čemu naj se odpovemo, da bo odpoved smiselna. Knjiga modrosti nam daje konkreten nasvet: odpovejmo se hinavščini, maščevalnosti, opravljanju, obrekovanju – in ostalo nam bo več časa za prijaznost, naklonjenost, ljubeznivost, darežljivost ... Odpovejmo se torej praznim stvarjem in jih nadomestimo s konkretnimi dejanji ljubezni.

Zadnji, Veliki teden pa si vzemimo več časa za tišino – torej **teden tišine**. Če umaknemo hrup od svojih ušes, bo srce lažje zaslišalo Božji glas. Naj nam bodo v vzpodbudo besede svetega Vincencija, ki je rekel: »Utihnijo naj besede, spregovorijo naj dela.«

Naj torej spregovorijo dela. Pred nami je prvi teden, v katerem se potrudimo v svojo okolico prinesiti nasmeh in pozitivnost! Naj nas pri tem podpira tudi Jezus Kristus. Amen.

(Povzeto iz razmišljanj »Od petka do petka«, ki so pripravljene za nagovore ob postnih petkih.)